

ע"פ 7316/20 - אשרף אלזיאדנה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 7316/20

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: אשרף אלזיאדנה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט המחוזי בירושלים מיום
19.10.2020 בעפ"ת 8319-09-20 שניתנה על ידי
כב' השופט מ' כדורי

בשם המערער: עו"ד גיא סגל

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט מ' כדורי) מיום 19.10.2020 בעפ"ת 8319-09-20
שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה ברכב מבלי שהיה לו ביטוח בתוקף ונהיגה ברכב
כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו. ביום 13.7.2020 גזר בית משפט השלום
לתעבורה בירושלים את עונשו של המערער לקנס בסך 1,500 ש"ח, פסילת רישיון הנהיגה של המערער לתקופה של
ששה חודשים, פסילת רישיון על-תנאי לתקופה של עשרה חודשים ומאסר על תנאי בן שלושה חודשים. כמו כן, הורה בית
המשפט על הפעלת עונש פסילת רישיון על-תנאי בן ארבעה חודשים אשר נפסק בעבר בעניינו של המערער (להלן:

עמוד 1

העונש המופעל), והורה כי הוא ירוצה בחופף לעונש הפסילה שנגזר עליו בשל הרשעתו הנוכחית. במסגרת גזר דינו, הורה בית המשפט לתעבורה כי על המערער להפקיד את רישיונו עד ליום 12.10.2020.

2. המערער הגיש ערעור על גזר הדין לבית המשפט קמא, וביקש הקלה בכל הנוגע לרכיב פסילת הרישיון שהוטל עליו. הערעור נותב לטיפולו של המותב, ודין בו נקבע ליום 13.1.2021. ביום 1.10.2020 הגיש המערער בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין, וזו הועברה לתגובת המשיבה, תוך שצוין כי "החלטה בבקשה תתקבל על יסוד הכתובים, אלא אם יתבקש אחרת". ביום 7.10.2020, לאחר קבלת התנגדות המשיבה לבקשה, נדחתה בקשת המערער ונקבע, בין היתר, כי "מועד הדיון בערעור חל קודם המועד בו יסיים המערער לרצות את עונש הפסילה, ואף קודם תום ריצוי עונש הפסילה המותנית שהופעלה". ערעור שהגיש המערער על החלטת בית המשפט קמא לבית משפט זה התקבל ביום 12.10.2020, בהסכמת המשיבה, ונקבע כי על בית המשפט לקיים דיון בבקשה לעיכוב ביצוע בטרם תינתן הכרעתו בה (ע"פ 6968/20).

3. בהתאם לפסק דינו של בית משפט זה, קיים בית המשפט קמא דיון בבקשה ביום 19.10.2020. בפתח הדיון ביקש בא-כוח המערער את פסילת המותב וזאת נוכח החלטתו מיום 7.10.2020, ובפרט נוכח התייחסותו במסגרת ההחלטה לסוגיית העונש המופעל, באופן אשר עולה ממנו כי גיבש דעתו בעניין. לאחר שהמשיבה הודיעה כי היא מתנגדת לבקשה, דחה בית המשפט קמא את בקשת הפסלות בציינו "לא ברור לי מדוע סבור הסניגור שלא יהיה באפשרותו לשכנע כי בהתאם לשיקולים הקבועים בדיון יש מקום לעכב את ביצוע גזר הדין של בית המשפט קמא. כידוע, החלטה הניתנת בשלב כל שהוא של ההליך אינה מצביעה על גיבוש דעתו של בית המשפט. למען הסר ספק אבהיר כי דעתי לא התגבשה ואין כל מניעה לכך שהסניגור יפרט טיעונים אשר יצדיקו מתן החלטה אחרת".

4. מכאן הערעור דן, בו חוזר המערער על טענתו לפיה דעתו בנוגע לעונש הראוי בעניינו של המערער, לכל הפחות בעניין העונש המופעל, התגבשה, וכי אין בכוונתו לשקול את הארכת התנאי חלף הפעלתו.

5. דין הערעור להידחות. העובדה שהליך הוחזר לדיון בפני אותו המותב לאחר התערבות ערכאת הערעור, אין בה כשלעצמה כדי להביא לפסילתו (ע"פ 6119/20 בושרי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (8.9.2020)), ולא עלה בידי המערער להראות כי קיימת במקרה דנן עילה לפסילתו של שופט על פי המבחן הקבוע בסעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 – מבחן החשש הממשי למשוא פנים. החלטת המותב התקבלה על בסיס טיעוני הצדדים אשר היו בפניו באותה העת ולא מצאתי כי יש בהתייחסותו של המותב לסוגיית העונש המופעל כדי להצביע על כך שדעתו "ננעלה" וכי אין באפשרותו לדון בהליך ולקבל החלטה אחרת, ככל שימצא שיש הצדקה לכך.

6. אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ד בחשוון התשפ"א (1.11.2020).

ה נ ש י א ה

